

Czwartek, 10 października 2013

46. postanawia sprawdzić, w jakim zakresie konieczne są zmiany w Regulaminie w celu wdrożenia powyższych wymogów formalnych dotyczących wizyt informacyjnych oraz rezolucji przyjmowanych na posiedzeniu plenarnym zgodnie z art. 202 Regulaminu;

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz komisjom petycji i rzecznikom praw obywatelskich lub odpowiadającym im organom w państwach członkowskich.

P7_TA(2013)0422

Ostatnie przypadki przemocy i prześladowania chrześcijan, w szczególności w Maaluli (Syria), Peszawarze (Pakistan) oraz sprawa pastora Saeeda Abediniego (Iran)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych przypadków stosowania przemocy wobec chrześcijan i prześladowania ich, zwłaszcza w Maaluli (Syria) i Peszawarze (Pakistan) oraz w sprawie pastora Saeeda Abediniego (Iran) (2013/2872(RSP))

(2016/C 181/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijańskich oraz innych wspólnot religijnych⁽¹⁾, rezolucję z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie niedawnych ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽²⁾, rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie masowych aktów okrucieństwa w Jos w Nigerii⁽³⁾, rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Iraku: kary śmierci (w szczególności sprawy Tarika Aziza) i ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽⁵⁾, rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania⁽⁶⁾, rezolucję z dnia 27 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich⁽⁷⁾, oraz rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2011 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie projektu wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań⁽⁹⁾,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań,
- uwzględniając wydane dnia 23 września 2013 r. oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton potępiające atak na wspólnotę chrześcijańską w Peszawarze w Pakistanie,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2011 r. dotyczące nietolerancji, dyskryminacji i przemocy na tle religijnym lub wynikającej z przekonań, a także konkluzje Rady z dnia 16 listopada 2009 r. podkreślające strategiczne znaczenie wolności religii lub przekonań oraz przeciwdziałania religijnej nietolerancji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 474.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 E z 11.11.2010, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 143.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 147.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 115.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 53.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 108.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0503.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0279.

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ dotyczące wolności religii lub przekonań,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska niejednokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie w sprawę wolności religii, sumienia i myśli oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie; mając na uwadze, że liderzy polityczni i religijni mają obowiązek zwalczania ekstremizmu na każdym szczeblu i promowania wzajemnego szacunku między obywatelami i wśród wspólnot religijnych; mając na uwadze, że rozwój praw człowieka, demokracji i swobód obywatelskich stanowi wspólny fundament, na którym Unia Europejska buduje swoje stosunki z państwami trzecimi i który jest przewidziany w klauzulach demokratycznych dołączanych do układów UE z państwami trzecimi;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z międzynarodowymi przepisami w zakresie praw człowieka, a w szczególności zgodnie z art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; mając na uwadze, że prawo to obejmuje wolność zmiany wyznania lub przekonań oraz swobodę głoszenia swojego wyznania lub przekonań, indywidualnie lub we wspólnocie z innymi osobami, publicznie lub prywatnie, poprzez uprawianie kultu, przestrzeganie obyczajów, praktyki religijne i nauczanie; mając na uwadze, że według Komitetu Praw Człowieka ONZ wolność religii lub przekonań chroni wszystkie przekonania, w tym przekonania teistyczne, nieisteistyczne i ateistyczne;
- C. mając na uwadze szereg rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ, w których wezwano wszystkie państwa, aby w oparciu o prawo krajowe i międzynarodowe instrumenty dotyczące praw człowieka podejmowały wszelkie odpowiednie kroki w celu zwalczania nienawiści, dyskryminacji, nietolerancji i aktów przemocy, zastraszania i wymuszania z powodów nietolerancji religijnej, w tym zamachów w miejscach kultu, a także aby szerzyły zrozumienie, tolerancję i szacunek w kwestiach związanych z wolnością przekonań i religii;
- D. mając na uwadze, że według różnych sprawozdań coraz częściej dochodzi do rządowych represji i wrogości społecznej wobec jednostek lub grup różnych wyznań lub przekonań, co dotyczy w szczególności Pakistanu, państw arabskiej wiosny i niektórych regionów Afryki; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach sytuacja, w jakiej znajdują się wspólnoty chrześcijan, zagraża ich przyszłemu istnieniu, a ich zniknięcie oznaczałoby utratę istotnej części spuścizny religijnej krajów, których problem ten dotyczy;

Maalula, Syria

- E. mając na uwadze, że w dniu 4 września 2013 r. bojownicy z Dżabhat al-Nusra – grupy powiązanej z Al-Kaidą – przypuścili atak na syryjską miejscowość Maalula;
- F. mając na uwadze, że Maalula jest symbolem chrześcijańskiej obecności w Syrii i domem dla różnych wspólnot religijnych, które współistniały pokojowo przez setki lat; mając na uwadze, że co roku we wrześniu Syryjczycy wszystkich wyznań uczestniczyli w odbywającym się w tej miejscowości święcie Dnia Krzyża; mając na uwadze, że Maalula jest jedną z trzech miejscowości w Syrii, których mieszkańcy nadal używają języka aramejskiego;

Czwartek, 10 października 2013

- G. mając na uwadze, że gwałtowne starcia w Maaluli są pierwszymi – od początku brutalnego kryzysu w Syrii – atakami wymierzonymi konkretnie w powszechnie znaną wspólnotę chrześcijańską; mając na uwadze, że co najmniej cztery osoby – Michael Thaalab, Antoine Thaalab, Sarkis Zakem i Zaki Jabra – poniosły śmierć w tych starciach, a inne osoby – Shadi Thaalab, Jihad Thaalab, Moussa Shannis, Ghassan Shannis, Daoud Milaneh i Atef Kalloumeh – zostały porwane lub zagięły; mając na uwadze, że od początku starć w Maaluli większość spośród jej pięćdziesięciu tysięcy mieszkańców uciekła, chroniąc się w ościennych miejscowościach lub w Damaszku; mając na uwadze, że wydarzenia w Maaluli świadczą o tym, iż konflikt syryjski przybiera coraz bardziej sektariański charakter;
- H. mając na uwadze, że klasztor św. Tekli (Mar Takla) był od wieków domem dla zakonnic oraz sierot wyznających zarówno chrześcijaństwo, jak i islam; mając na uwadze, że mimo gwałtownych starć około 40 zakonnic i sierot pozostało w Maaluli i obecnie są one uwięzione w klasztorze w pogarszających się warunkach wskutek braku wody i innych produktów;

Peszawar, Pakistan

- I. mając na uwadze, że dnia 22 września 2013 r. co najmniej 82 osoby poniosły śmierć, a ponad 120 odniosło rany w podwójnym samobójczym zamachu bombowym na kościół Wszystkich Świętych w dzielnicy Kohati Gate na przedmieściach Peszawaru;
- J. mając na uwadze, że islamistyczne ugrupowanie Jundullah powiązane z organizacją zbrojną Tehrik-i-Taliban Pakistan przyznało się do tego zamachu, twierdząc, iż będzie kontynuowało ataki na chrześcijan i wyznawców innych religii niż islam, ponieważ są oni wrogami islamu, i nie zaprzestanie tych ataków, dopóki Stany Zjednoczone nie zakończą ataków na Pakistan prowadzonych przy użyciu bezzałogowych statków powietrznych; mając na uwadze, że organizacja Tehrik-i-Taliban Pakistan zaprzeczyła, jakoby była zaangażowana w ten zamach, oraz wyparła się jakichkolwiek powiązań z ugrupowaniem Jundullah;
- K. mając na uwadze, że premier Pakistanu Nawaz Sharif potępił atak, stwierdzając, że obieranie za cel niewinnych ludzi jest wbrew naukom islamu;
- L. mając na uwadze, że chrześcijanie, stanowiący ok. 1,6 % ludności Islamskiej Republiki Pakistanu, cierpią z powodu uprzedzeń i sporadycznych przypadków publicznego samosądu;
- M. mając na uwadze, że większość pakistańskich chrześcijan żyje w niepewności, często w obawie przed oskarżeniami o bluźnierstwo, który to temat może powodować wybuchy przemocy w społeczeństwie;
- N. mając na uwadze, że w dniu 9 marca 2013 r. muzułmanie w Lahaur podpalili ponad 150 domów chrześcijan i dwa kościoły w reakcji na rzekome bluźnierstwo;
- O. mając na uwadze, że pakistańskie prawo zakazujące bluźnierstwa sprawia, iż dla mniejszości wyznaniowych niebezpieczne jest swobodne wyrażanie poglądów lub otwarte angażowanie się w działalność religijną;

Przypadek pastora Saeeda Abediniego, Iran

- P. mając na uwadze, że w dniu 27 stycznia 2013 r. Saeed Abedini, irańsko-amerykański pastor uwięziony w Iranie od dnia 26 września 2012 r., został skazany przez sąd rewolucyjny w Iranie na osiem lat pozbawienia wolności pod zarzutem zakłócania bezpieczeństwa publicznego w postaci tworzenia sieci chrześcijańskich kościołów w prywatnych domach; mając na uwadze, że Saeed Abedini padł w więzieniu ofiarą przemocy fizycznej i psychicznej;
- Q. mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu stwierdza, iż chrześcijanie nie powinni być karani za manifestowanie i praktykowanie swojej wiary, w związku z czym jest zaniepokojony doniesieniami o aresztowaniach chrześcijan, którzy praktykują swoją wiarę, i oskarżaniu ich o niejasno sprecyzowane przestępstwa przeciw bezpieczeństwu narodowemu;

Czwartek, 10 października 2013

1. zdecydowanie potępia niedawne ataki na chrześcijan i wyraża solidarność z rodzinami ofiar; ponownie wyraża głęboki niepokój w związku z mnożeniem się przypadków nietolerancji, represji i aktów przemocy skierowanych przeciw wspólnotom chrześcijańskim, w szczególności w krajach Afryki, Azji i Bliskiego Wschodu; wzywa zainteresowane rządy, by zapewniły postawienie przed sądem i sprawiedliwy proces sprawców tych zbrodni oraz wszystkich osób odpowiedzialnych za te ataki, a także za inne akty przemocy wobec chrześcijan lub innych mniejszości religijnych;
2. zdecydowanie potępia wszelkie formy dyskryminacji i nietolerancji na tle wyznania lub przekonań oraz akty przemocy przeciwko wszelkim wspólnotom religijnym; raz jeszcze podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania należy do podstawowych praw człowieka;
3. ponownie wyraża zaniepokojenie masowym opuszczaniem przez chrześcijan w ostatnich latach różnych krajów, zwłaszcza krajów Bliskiego Wschodu;

Maalula, Syria

4. wyraża zaniepokojenie obecną sytuacją chrześcijan w Syrii; potępia działania ugrupowania Dżabhat al-Nusra i powiązanych z nią bojowników w miejscowości Maalula i w jej okolicy; zauważa, że dotychczas w miejscowości tej chrześcijanie i muzułmanie współżyli pokojowo, nawet w trakcie konfliktu, i byli zgodni co do tego, że należy tam zachować pokój; uznaje, że atak na Maalulę jest tylko jednym z aspektów syryjskiej wojny domowej;
5. podkreśla, że klasztory w Maaluli muszą podlegać ochronie, tak aby chronić życie, działalność religijną i skarby architektury oraz aby umożliwić chrześcijanom i muzułmanom pokojowe współżycie;
6. wzywa do natychmiastowego wsparcia i pomocy humanitarnej na rzecz zakonnic i sierot uwięzionych w klasztorze św. Tekli (Mar Takla); wzywa wszystkie zaangażowane strony, aby umożliwiły organizacjom humanitarnym dostęp do klasztoru;
7. jest zaniepokojony konsekwencjami tych ataków i możliwym zagrożeniem dla wspólnoty chrześcijańskiej; jest świadom, że wspólnota chrześcijańska i inne wspólnoty dostały się w krzyżowy ogień i są zmuszone do zajęcia stanowiska w wojnie, która przybiera coraz bardziej sektariański charakter;
8. podkreśla, że wszystkie podmioty mają obowiązek ochrony wszystkich mniejszości obecnych w Syrii, w tym szyitów, alawitów, Kurdów, druzów i chrześcijan;

Peszawar, Pakistan

9. zdecydowanie potępia atak na kościół Wszystkich Świętych w Peszawarze oraz inne niedawne ataki terrorystyczne;
10. przyjmuje z zadowoleniem powszechne potępienie tych ataków przez podmioty polityczne i podmioty pakistańskiego społeczeństwa obywatelskiego;
11. wzywa rząd Pakistanu do uczynienia wszystkiego, co w jego mocy, aby postawić przed sądem sprawców ataku na kościół Wszystkich Świętych w Peszawarze; wzywa do bardziej zdecydowanych działań dla zapewnienia ochrony wszystkim obywatelom Pakistanu niezależnie od religii lub przekonań oraz do postawienia przed sądem wszystkich grup lub indywidualnych osób odpowiedzialnych za podżeganie do aktów terroru i ich popełnianie;
12. wzywa rząd Pakistanu, aby podjął działania na rzecz ochrony ofiar samosądów na tle religijnym, by aktywnie zajął się wrogością religijną podmiotów społecznych, zwalczał nietolerancję religijną, akty przemocy i zastraszanie oraz przeciwdziałal poczuciu bezkarności;

Czwartek, 10 października 2013

13. jest głęboko zaniepokojony rosnącym zagrożeniem chrześcijan w Pakistanie, mając na względzie niedawną eskalację ataków na tę mniejszość, w tym marcowe prześladowania setek chrześcijan przez islamskich fanatyków w Lahaur pod pretekstem bluźnierstwa wobec islamu;
14. jest głęboko zaniepokojony ogólną sytuacją mniejszości religijnych w Pakistanie, zwłaszcza kościołów chrześcijańskich, które otrzymały pogróżki ze strony talibów i innych ekstremistycznych ugrupowań;
15. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że kontrowersyjne prawo zakazujące bluźnierstwa jest podatne na nadużycia, które dotyczą ludzi wszystkich wyznań w Pakistanie; wyraża szczególne zaniepokojenie, że prawo zakazujące bluźnierstwa – wobec którego publiczny sprzeciw wyrazili nieżyjący minister Shahbaz Bhatti oraz nieżyjący gubernator Salman Taseer – wykorzystuje się w coraz większym stopniu przeciw chrześcijanom w Pakistanie;
16. wzywa rząd Pakistanu do przeprowadzenia dogłębnego przeglądu prawa zakazującego bluźnierstwa i jego obecnego stosowania, a w szczególności sekcji 295 B i C kodeksu karnego, w których przewiduje się obowiązkową karę dożywotniego więzienia (295 B i C) lub nawet karę śmierci (295 C) za domniemane akty bluźnierstwa;
17. przypomina, że konstytucja Pakistanu gwarantuje wolność wyznania i prawa mniejszości; zachęca wszystkich Pakistańczyków do współpracy na rzecz propagowania i zapewnienia tolerancji i wzajemnego zrozumienia;
18. przyjmuje z zadowoleniem środki, które od listopada 2008 r. rząd Pakistanu przyjął w interesie mniejszości religijnych, takie jak zagwarantowanie mniejszościom 5% miejsc pracy w sektorze publicznym, uznanie świąt niemuzułmańskich za dni wolne od pracy i ustanowienie Dnia Mniejszości Narodowych;

Przypadek pastora Saeeda Abediniego, Iran

19. jest głęboko zaniepokojony losem pastora Saeeda Abediniego, który jest uwięziony od ponad roku i został skazany w Iranie na osiem lat pozbawienia wolności pod zarzutami związanymi z jego przekonaniami religijnymi;
20. wzywa rząd Iranu do oczyszczenia z zarzutów i natychmiastowego uwolnienia Saeeda Abediniego i wszystkich innych osób uwięzionych lub oskarżonych w związku z wyznawaną religią;
21. ponownie wzywa Iran do podjęcia działań mających zapewnić pełne poszanowanie prawa do wolności religii i przekonań, w tym przez zapewnienie pełnej zgodności ustawodawstwa i praktyk z art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wskazuje, że wymaga to również pełnego i bezwarunkowego zagwarantowania prawa każdego człowieka do zmiany religii w oparciu o własną decyzję;
22. przyjmuje z zadowoleniem słowa nowego prezydenta Hasana Rouhaniego dotyczące umiarkowania i tolerancji religijnej; uważa, że UE powinna zaangażować się w dialog z Iranem w zakresie praw człowieka;
23. ponownie wzywa Radę, Komisję i wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej do zwrócenia większej uwagi na kwestię wolności wyznania oraz na sytuację społeczności religijnych, m.in. chrześcijan, w ramach porozumień i ustaleń dotyczących współpracy z państwami trzecimi, a także w sprawozdaniach dotyczących praw człowieka;
24. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie przez Radę w dniu 24 czerwca 2013 r. wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, aby wdrożyły te wytyczne w całości oraz w pełni wykorzystywały wszelkie przedstawione tam narzędzia i sugestie;

Czwartek, 10 października 2013

25. popiera wszelkie inicjatywy zmierzające do wspierania dialogu i wzajemnego poszanowania między wspólnotami; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji postaw;

o

o o

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, zespołowi UN Women, rządowi Syrii, Syryjskiej Radzie Narodowej, rządowi i parlamentowi Pakistanu oraz rządowi i parlamentowi Iranu.

P7_TA(2013)0423

Starcia w Sudanie i związana z tym cenzura mediów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie starć w Sudanie i późniejszej cenzury mediów (2013/2873(RSP))

(2016/C 181/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu i Sudanu Południowego,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 30 września 2013 r. w sprawie przemocy w czasie trwających protestów w Sudanie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 września 2013 r., w którym wzywa on do zachowania powściągliwości, ze względu na rosnącą liczbę zabitych w protestach paliwowych w Sudanie,
- uwzględniając sprawozdanie niezależnego eksperta Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 18 września 2013 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Sudanie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 6 września 2013 r. w sprawie szczytu z udziałem prezydentów Sudanu i Sudanu Południowego, który odbył się w Chartumie w Sudanie,
- uwzględniając uzgodniony rezultat posiedzenia trójstronnego mechanizmu koordynacji z udziałem rządu Sudanu, Unii Afrykańskiej i Narodów Zjednoczonych poświęconego UNAMID, które odbyło się w dniu 28 września 2013 r.,
- uwzględniając plan działania dla Sudanu i Sudanu Południowego nakreślony w komunikacie wydanym przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 24 kwietnia 2012 r., który UE w pełni popiera,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,